

Kadir Mustafa Türken

- şiirler -

Yayın Tarihi:

17.11.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Babamdı...

Öylesine divanda
Yaşlamışta başını
Elleride koynunda
Tekrarlamış hayatı

Hüzünlüymüş çok belli
Göz yaşları damlamış
Kardeşimin tülbenti
Koynunda kalakalmış

Seslendim ona ama
Beni hiç duyamadı
Ellerini sıkınca
Öldüğünü anladım

Uzanıpta yanına
Beraberce yatınca
Ben babamla yatmadım
Sağlığında yanyana

İsterdi hep suyunu
Kahvesinin yanında
Ölürken yapayalnız
Kimse yoktu yanında.

Kadir Mustafa Türken

Ben Gibi İşte...

Bu akşam yine aşık oldum,
Taç giymiş haline ey Halic.
O kadar güzelki batışı güneşin üstünde.
Tutunmak istedim salınımlarına.
Altında uzanmış da Altın Boynuz,
Tan rengiyle güneşin.
Bir iki sal var üstünde, öylesine ...
Şalınmış sularında mağrur.
İskele Kasımpaşa karşıda fener,
Ve azalmış yolcusuyla isli vapur...
Yaşlıların tercihinde...
Ve tarihinde yaşlanmış tersane,
Kuledibi, tarlabası, şışhane.
Ben gibi ...
Kime anlatsam kime söylesem?
Bilirlermi ki?
İşte ben buraların çocuğuyum diye..
Burdan kalma kötülüklerim,
Burdan kalma sesizliğim,asiliğim
Buralardan geldi ekmeğim.
Tadına doyamadığım
Bu güzellikte oluştu benliğim.
Ondandır hep;
Nostaljiye esirliğim...

Kadir Mustafa Türken

Deneme

Toprağın kokusunu hissedebilecek bir yerde yatıyorsan eğer,
Ne mutlu sana, dođa tüm tazeliđini sana verecektir.
Tüm enerjini alacaksın ondan. Mutluluk dolacak için mutluluk kokacaksın.
Nefesini çektinmi şöyle bir içine doğanın; hissedeceksin, yaşamak ne kadar güzel.
Ayakların basıyor ve gözlerin görüyorsa, mutluluğu terketmemeli ellerin. Bir yerinden yakalamalı onu .
O gün; tüm güzelliđi ile sana ait olmalı sevdiklerin,
onlara hiç kızmamalı onları kırmamalısın; onlar seni üzse ve İncitseler bile ...onlara yaşamamanın tadını anlatmalısın...ANLATABİLDİĞİNCE.
Bir günlük te olsa mutluluk;
Tadarak yaşamalısın tüm güzelliğini,
Kelebekler gibi,
akşam olunca ölüceđini bildiđin.

Kadir Mustafa Türken

Derdimdeyim...

Bilirim yalnızlığı,
İyiyken varoluşlarıda
Acısını tüm iliklerimde
Yaşadım çünkü! ..
En mutlu günümü
Bir ağacın altında geçirdiğimi hatırlarım,
Damlasında yağmurun hüznümü gizlediğimi,
Gülmeyi isterken ağladığımı,
Ve bunu anlatacak kimseyi bulamadığımı.
Kendimin sildiğini gözlerimi.
Esirgemesemde yüzümden gülümsemeyi
Hissederim Yüreğimin kan ağladığını,
Belli etmem, kimseyide üzmem.
Bin ağlasada gözlerim..
Dosta bir damlasını vermem
Yaşamın tadını dostalarımla alırım
Küsmeyi bilmem
Yalnızlığım olsada bazen
Bunu bile paylaşmak isterim,
Unuttuğum olduğunda sevdiklerimi,
Darılmayın bana... bilinki;
Derdimdeyim.....

Kadir Mustafa Türken

Eskiyeñ Bayramlar...

Benim bayramlarım vardı eskiden.
Mutluluğumun doruğuydu o anlar.
Bayramlıklarım saklanırdı son güne.
Kesin Bonmarşeden almıştı babam,
Taksim'den.
Kazak pantolon ve botum...
Sabah olmazdı hiç O gün.
Kalıktığımızda; gitmiş olurdu babam
Annem kahvaltıyla meşkül;
Biz giyinmiş beklerdik.
Gelsede babam namazdan,
Elini öpsek sıraylan....
Düşünce yoktu hiç yarından,
Okuldan,hastalıktan,korkudan.
Tüm harçlıklarımızı,
Lunapark kazanırdı.
Dönme dolap,atlı karınca,biraz kumar,
Nasılsa yarın bayramın ikinci günü var.
Annem vede babam...
Nerede şimdi onlar?
Bayramlıklarım nerede?
Lunaparklar...
Benim bayramlıklarım vardı o zaman,
Akşam katlayıp, dizdiğim.
Bozukluklarımı, şangırttadığım.
Bittiler...
Babam gibi,annem gibi
Arkadaşlarım gibi,
Lunaparklar gibi ...
Ağaçlar bile yok artık.
Nede elini öpeceklerim.
Ve bunları anlatacak kimse...
Tutuklandık esir olduk suçlu gibi
Mahkum etti bizi zaman.
Bir dört duvara kapadı.
Ne arkadaş,ne bir dost kaldı.
Bir akide şekerinin tatlılığı,
Bir beyaz mendilin hatırası,
Bir kapının arkasındaki;
Tanımadık yüzün Gülümşeyişi.
Mazi oldu düşlerimizde.
Yarın bayram
Paramız var şimdi ama,
Nedense bir de yalnızlık! ..
Bayramlıklarım yeni olurdu hep...
Bayramlarda, babamın aldığı ...
Ve bir lira,
Mutluluğum için yeterdi...
Yeterdi düş kurmama...

Kadir Mustafa Türken

Gitmişsin

Yanımdaki yastık,
Boştu bu sabah.
Erken kalkmışsın,
Öpmemişsin beni.
Birazda ağlamışsın,
Mendilin nemli.
Pijamaların öylesine ortada,
Kokusu tenimde kalmış.
En son gördüğümde akşamdı seni.
En son busen o zamandı.
Resminide almışsın,
Dolabında boş.
Bornozununu asmamışsın.
Terliklerin ters dönmüş,
Sanki!
Birşey anlatmaya çalışmışsın.
Birde defterindeki,
Kurumuş gülü bırakmışsın.
Akşamda boş kalacak belli.
En son sıcaklığın ısıtacak,
Sanırım...
Bugünü,yarını ve seneyi...

Kadir Mustafa Türken

Güneşe Doğdum Ben

Güneşe doğdum ben,
Gece nedir bilmem.
Yüzümdeki gülücükleri,
Asla karanlıklara yedirmem.

Güneşe doğdum ben,
Bakmayın rengimin beyazlığına,
O kalbimin aynasıdır,
Geceye gizlenemem.
Sevdiğimi, herkesin yüzüne söylerim.
Sevmediğimide...
Ağlarken, hıçkıra hıçkıra ağlarım,
Gülerken katıla katıla gülerim.
Severim hayatı, hiç küsmem.
İnsanlara hiç kızmam,
En fazla, aldırmam...

Güneşe doğdum ben,
Gözlerim ışıldar.
Karamsarlığı sevmem.
Sevgilimdir herkes, yaşadıkça..
Nokta koyuncaya kadar hayata,
Yinede seveceğim, hür yaşayacağım,
Güneşe tapacağım.

Güneşe doğdum ben.
Güneşe öleceğim...

Kadir Mustafa Türken

Meçhule doğru...

Ne fayda yola çıkmışız bir kere,
İne çıka yürüyeceğiz...
Son nerde bilinmezki?
Nerde dursak dinlensek?
Hangi yokuş son çıkış; bilinmezki?
Yada hangi iniş...
Koşsak mı? yürüsek mi? dursak mı?
Meçhulde ne var bizi bekleyen...
Sadece hissetmek mi çabamız,
Onu özlercesine.
Yoksa koşmamız, ondan kaçmak içinmi,
Ne çare,
Bilinmezki...
Son kim, nerde, nasıl ve ne şekilde
Ve biz ne kadar mesafededeyiz,
Bu meçhul sessizliğe...

Kadir Mustafa Türken

Özlem

Gülümsenin, öylesine,
Ardındaki bakışın varya! ...
Dargın biraz, üzgün,
Ve çaresiz,
Sarılmış Dünyaya.
Beni sana bağliyan,
O işte...
Sanma... Cilvene vuruldum.
Ve, güzelliğın değıl aslında.

Kadir Mustafa Türken

Sararmış izler...

Nerede pecete kağıtlarım?
Duygularımla dolu...
Gözyaşları damlamış.
İzleride sararmış.
Kimbilir nerde yazmışım...
Tarihleri silinmiş.
Bazen parfüm kokusu,
Bazen içki kokusu,
Şiirlerime sinmiş.
Okudukça onları,
Tarihleri yaşanmış,
Mekanları canlanmış.
Ne çok yer gezmişim,
Ne çok ağlamışım,
Ne kadar kederlenmişim,
Kimlerden duygu almışım;
Bazen bir tren vagonundaki,
Yorgun ihtiyardan.
Bazen gardaki sarhoştan.
Ötebüsteki kadından.
Yada parktaki çocuktan.
Hepsini peçetelere yazmışım.
Buruşturup cebime atmışım.
Bir koca zaman olmuş onlar,
Benle yaşlanmış.
Yazarken yaşadığım o anlar;
Şimdi okurken yaşlanmış.
Elimin hızına yetişemezken,
Şimdi okurken titrer olmuş...
Ya gözlerim;
Yıllardır aradı durdu özleneni
Bir nehir gibi,
Ulaşmak için bir an önce denize,
Ebedi...

Kadir Mustafa Türken